

พระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. พิชัย เยนทรโยทิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๔๘๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๕๖๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่ เพื่ออนุวรรณ์การให้เงินไป ตามพระราชบัญญัติปีประติทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศั กุราช ๒๔๗๔ เป็น “วันที่ ๓๑ ธันวาคม”

มาตรา ๔ ใบนุญาตที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่ง พระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔ สำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ นั้น ให้สิ้นสุดลงใน วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

เล่ม ๕๗ หน้า ๕๖ ๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๘๓

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี